

Idet jeg slutter, skal jeg ikke forminde den Roes, som det ærede handelskyndige Medlem gav Indenrigsministeren i denne Sag, idet han sagde, at denne med en dygtig Forretningsmands Skarpsindighed havde affluttet den foreløbige Overeenskomst, som vi Alle kjende; jeg har ved første Behandling af denne Sag beghndt med at udtale min Anerkjendelse af, at Ministeren har gjort, hvad han har gjort, og jeg skal, hvis det ønskes, gjentage den paa ethvert Stadium; men jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand ligesaa lidt som den ærede Minister vil tage mig det ilde op, hvad jeg her har anført, hvilket jeg troede var nødvendigt, for at ikke den hele Sag skulde komme til at staae i en feilagtig Belysning.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, anstillede en Sammenligning mellem de Priser, der nu foreligge i dette Lovudkast, og dem, der vare foreslaaede af min ærede Forgænger i Ministeriet; men jeg maa tilstaae, at det tiltaler mig aldeles ikke at anstille saadanne Sammenligninger. Om Priserne i min ærede Forgængers Forslag har jeg udtalt mig udførligt dengang, han som Medlem af dette Thing i nærværende Samling indbragte det her i Saalen, og jeg maa tilstaae, at der er enkelte Punkter, som dengang bleve gjorte gjældende af ham, hvis Rigtighed jeg maa indrømme, f. Ex. Punktet med Hensyn til en Dampfærge, hvorved jeg dog maa bemærke, at man saa ialtfald maa beregne, at den Veilængde, der befares af Færgen, ogsaa skal betales. Jeg skal fremdeles erkjende, at der er en vis Moderation i den ærede Rigsdagsmands Opstillinger med Hensyn til enkelte Punkter; han siger saaledes, at det var det foregaaende Cabinets Tanke at dele det Hele i 4 Sectioner og at betale hver Section, naar den var fuldført; men den ærede Rigsdagsmand kunde ligesaa godt have sagt, at det var Tanken først at betale, naar hele Arbeidet var endt, hvorved Sagen vilde have stillet sig endnu gunstigere for det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand nu omtalte; thi der findes jo ikke i selve dette Forslag Noget om Betalingen. Jeg skal imidlertid slet ikke gaae ind paa denne Sammenstilling; jeg troer ikke, at jeg ved den

fferneste Ytring har søgt at hæve det foreliggende Lovudkast paa Bekostning af min ærede Forgængers Lovforslag. Jeg skal villig erkjende, at der saavel i Overbanecontracten som i det nævnte Lovforslag ligger Betingelserne for, at dette nærværende Lovudkast kunde komme frem; det er paa ingen Maade alene mit Arbeide, og jeg anerkjender, at mine Forgængere have haft en stor Indflydelse derpaa. Overhovedet tilstaaer jeg, at jeg aldrig misunder Noget deres Fortjeneste, ligesom jeg heller aldrig søger at hæve mig selv ved at trykke Andre ned; thi jeg troer, at en heel Deel Personer meget godt uden dette kunne gaae jevnledes med hverandre. Jeg har saaledes ikke ved Udcastet paa nogen Maade stillet mig fjendtlig lige overfor min Forgænger i Ministeriet og skal derfor lade den ærede Rigsdagsmands Sammenligning have sit Værd, men jeg finder ikke, at den har praktisk Betydning. Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, kan maagstee have haft god Anledning til at komme frem med den, men jeg skal ikke inddbegaae ham; thi, selv om det viste sig, at det forrige Lovforslag var langt billigere end det nærværende, førte det jo ikke til noget praktisk Resultat; naar man kun finder, at dette er billigt og antageligt, forlanger jeg ikke videre.

Den ærede Rigsdagsmand fremførte derhos nogle Bemærkninger med Hensyn til, om man burde afflutte Forpagtningcontracten efter Nettoindtægten eller efter Bruttoindtægten; det er Noget, der ligger for, det er Noget, der vedrører Lovudcastet, og derfor maa jeg dvæle noget udførligere derved. Jeg vil være istand til at afflutte Driftscontracten saavel beregnet efter Bruttoindtægten som efter Nettoindtægten; thi det ligger i de gjorte Tilbud, i Forhandlingerne med Vedkommende, at det ikke vil have nogen Vanskelighed for mig at afflutte saavel efter det ene som efter det andet System, og naar der betinges en Ret til Opstgelse, hvad jeg heller ikke har Noget imod, vil jeg i og for sig ikke lægge nogen stor Vægt derpaa; det vil ikke for mig være nogen absolut Forhindring for at gaae ind paa Loven, om man ogsaa i denne Henseende kom til et andet Resultat end jeg. Da jeg nemlig troede,